

ನನಗೆ ತಾನೇ ಗೊತ್ತು' ಎಂದು ಗಂಡ-ಮಕ್ಕಳ ಸಾವಯವ ಕೃಷಿಯ ಆಸೆಗೆ, ಸಹಜ ಹಣ್ಣು ಮಾಡುವಿಕೆಯ ಹುಚ್ಚಿಗೆ ಶಪಿಸಿದಳು.

ನೆಲದ ಮೇಲಿನ ರಂಪ ನೋಡಲಾರದೆ, ಬಕೆಟ್ ನೀರು ತುಂಬಿಸಿಕೊಂಡು ತಂದು ಸಾರಿಸೋ ಬಟ್ಟೆ ಹಿಡಿದು ನೆಲ ಸಾರಿಸಿ ಶುಭ್ರ ಮಾಡೋ ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮೈಪೂರ್ತಿ ನೆಗ್ಗಿಹೋಗಿ, ತೊಟ್ಟ ತೊಟ್ಟ ಬೆವರ ಸ್ನಾನ.

ಪ್ರತಿವಾರ, ಕೊಳೆತ ಹಣ್ಣು ತುಂಬಿಟ್ಟ ಚೀಲಗಳನ್ನು, ಕಸದವನು ಬಾರದೇ, ಕಾಂಪೌಂಡಿನೊಳಗೇ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದಾಗ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದವರ ಶಾಪ. ಜೊತೆಗೆ ಕಸದವನು ಕೈಲೂ ಸಹಸ್ರನಾಮ.

'ಹೋಗ್ಲಿ, ಈ ಪಾಟಿ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಒಪ್ಪಮಾಡಿದ ನಾನಾದ್ರೂ, ತಿಂದು ತೃಪ್ತಿಪಟ್ಟೆನೇ... ಸಿಹಿಯಾದ ಹಣ್ಣುಗಳ ರುಚಿನೂ ನೋಡೋಹಾಗಿಲ್ಲಂತೆ... ಗಂಡ-ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಕೊಟ್ಟ ಹಣ್ಣುಗಳ ಬರೀ ಸಿಪ್ಪೆ ಓಟೆಗಳನ್ನು ಚೀಪಿ ಮಗನ ಕೈಲಿ ಆವಾಜ್ ಹಾಕಿಸಿಕೊಳ್ಳೋದು ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕು?' ಬೆನ್ನು ಸೆಟಿಸಿ ನಿಂತವಳು, 'ಹಾಂ...' ಎಂದು ಸೊಂಟ ನೀವಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಉದ್ಗಾರವೆತ್ತಿದಳು ಕಮ್ಮೂ.

ನಡುಮನೆಗೆ ಬಂದರೆ ಮೇಜಿನ ತುಂಬಾ ಹರಡಿಟ್ಟ ರಸಪುರಿ, ಬಾದಾಮಿ, ಮಲಗೋವಾ, ನೀಲಂ, ಮಲ್ಲಿಕಾ ಒಂದೇ ಎರಡೇ... ತರಹೇವಾರಿ ಜಾತಿಯ ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣುಗಳು... ನೋಡಿಯೇ ಅವಳ ಶುಗರ್ ಲೆವೆಲ್ ಏರಿಹೋಯಿತು. ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ಖರ್ಚು ಮಾಡೋದಷ್ಟೇ ಅವಳ ಅಜೆಂಡಾ!

ಊಟಕ್ಕೆ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಬರೋ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗೇ ಕಾದಿದ್ದವಳು, 'ಊಟ ಆದ್ರೇಲೆ ಹಣ್ಣು ತಿನ್ನಬೇಕು ಕಣ್ಣೋ, ಒಳ್ಳೇದು' ಎಂದು ತಾಕಿತು ಮಾಡಿದಳು. ಅವರ್ಯಾರೂ ಕ್ಯಾರೇ ಅನ್ನಲಿಲ್ಲ.

'ಕೊಬ್ಬು...' ಎಂದು ಗೋಣಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಮುಖ ತಿರುವಿ, 'ಸರಿ... ಹೆಚ್ಚಿದ್ದಲ್ಲ ನಾನೇ ತಿಂತೀನಿ ಬಿಡು...' ಎಂದು ಹಣ್ಣಿನ ಬಟ್ಟಲನ್ನು ಕೈಗಿತ್ತಿಕೊಂಡಾಗ, ಕಿರಿಯವನು 'ಸದ್ಯ ನಿನ್ನ ಶುಗರ್ ಶೂಟ್ ಅಪ್ ಆಗಿ ಆಂಬುಲೆನ್ಸ್, ಕರೆಸಿ, ನರ್ಸಿಂಗ್ ಹೋಂ ಯಾತ್ರೆ ಗ್ಯಾರಂಟಿ' ಎಂದು ಮುಲಾಜಿಲ್ಲದೆ ಅವಳ ಕೈಯಿಂದ ಹಣ್ಣಿನ ಬಟ್ಟಲನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಂಡಾಗ ಕಮ್ಮೂಗೆ ಅಳೂನೇ ಬಂದಿತ್ತು.

'ಹೋಗೋ ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ತೋಟ ಇದ್ದೊಂದು, ಅಟ್ಟಿನ್ಸ್ ನಾನೊಂದು ಓಟೆನೂ ಚೀಪೋದೂ ಬೇಡ್ತಾ... ನನಗೆ ಇಷ್ಟೇ ಲಭ್ಯ' ಎಂದು ಸೊರಬುಸ ಮಾಡಿದಳು.

ಹೆಚ್ಚಿದ್ದಲ್ಲ ದಂಡವಾಗುತ್ತಲ್ಲಂತ 'ರೀ... ನಿಮಗೆ...' ಎಂದು ರಾಗವೆಳೆದಾಗ ಶ್ರೀಕಂಠೂ, 'ಅಯ್ಯೋ, ಸದ್ಯ ಹೋದ ವಾರ ತಿಂದಿದ್ದೇ ಉಷ್ಟ, ಬೇಧಿಯಾಗಿದೆ...' ಎಂದು ಥಟ್ಟನೆ ಜಾಗ ಖಾಲಿ ಮಾಡಿದ. ಕಮ್ಮೂ ಪಚ್ಚಾದಳು. 'ನಂಗೊಳ್ಳೆ ಗ್ರಾಚಾರ... ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಓಲ್ಟೆಸೋ ಹಣೆಬರಹ... ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣು ಅಂದ್ರೆ ಎಲ್ಲೂ ಓಡಿಹೋಗಿರಲ್ಲೋ' ಎಂದು ಭುಸುಗುಡುತ್ತ ಮೇಲೆದ್ದವಳೇ, ಹಣ್ಣಿನ ಬುಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಟೇಬಲ್ ಮೇಲೆ ಸಾಲಾಗಿ ಜೋಡಿಸಿಟ್ಟು ಮೊಬೈಲಿನಿಂದ ನಾಲ್ಕೈದು ಫೋಟೋಗಳನ್ನು ಕ್ಲಿಕ್ಕಿಸಿ ತಕ್ಷಣ ಫೇಸ್ಬುಕ್‌ಗೆ ಪೋಸ್ಟ್ ಮಾಡಿದಳು.

'ತಾಜಾ ತರಹೇವಾರಿ ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣುಗಳು...' ಕೂಡಲೇ ಆ ಕಡೆಯಿಂದ ಬಾಣ ಬಿಟ್ಟ ಹಾಗೇ ದಬದಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಸುರಿಮಳೆ!

'ಕೇಜಿ ಎಷ್ಟು? ಸಿಹಿಯಾಗಿದ್ಯಾ? ಮಾಗಿದೆಯಾ? ಡೆನ್ಡೋ ಕಳಿಸ್ತೀರಾ?' ನಾನಾ ನಮೂನೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು. ಕೋಪ ನೆತ್ತಿಗೆರಿತು. ಆದರೂ ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಉತ್ತರಿಸಿದಳು. ತಲೆ ತಿನ್ನೋ ತರಲೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು, ಚೌಕಾಸಿ ಬೇರೆ. ಗಿಟ್ಟೋ ಥರ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಬೇಕಂದವರು ಮನೆಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಆಡರೂ ಕಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ಒಂದೂ ಬೋಣಿಯಾಗೋ ಲಕ್ಷಣ ಕಾಣಿಸದೆ ಅವಳು, ಓಕ್ಕೊಂದು ಪೋಸ್ಟ್ ಡಿಲೀಟ್ ಮಾಡಿ ಕೈ ತೊಳ್ಳೊಂಡಳು.

ಕಮ್ಮೂ ಯೋಚನೆ ಕವಲಾಯ್ತು. ಅರಿಶಿನ ಕುಂಕುಮಕ್ಕೆ ಮುತ್ತೈದೆಯರನ್ನು ಕರೆದು ಖರ್ಚು ಮಾಡೋಣಾ ಅಂದ್ರೆ ಆಷಾಢ. ನೋಡುನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೇ ಬೆಳಗಾಗೋದ್ರಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದ ಹಣ್ಣುಗಳ ಮೇಲೆ ಅದ್ಭಾವ ಮಾಯದಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪುಮಚ್ಚೆಗಳು ಹುಯಿಲ್ಲವೆ. ಕಮ್ಮೂ ಹೈರಾಣಾದಳು!

ಪ್ರತಿವಾರ ಕಮ್ಮೂ ಪಾಲಿಗೆ ಇದೇ ಕಥೆ. ತೋಟದಿಂದ ಹಣ್ಣು ಬರೋದು ತಪ್ಪಲ್ಲ. ಮನೆಲಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ 'ಕ್ಯಾಚ್' ಹಾಕೋದು ಹಣ್ಣು ಹೆಚ್ಚಿ ಬಲವಂತದಿಂದ ತಿನ್ನಿಸೋ ಸಾಹಸ ತಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಅವರನ್ನು ಬೇರೆ ರೀತಿ ಆಕರ್ಷಿಸಬೇಕಂತ, 'ಯೂಟ್ಯೂಬ್' ನೋಡಿ ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣಿನ ಸೀಕರೆಣೆ, ಪೇಕ್‌ಗಳು, ಬರ್ಫಿ, ಹಲ್ವಾ ಇನ್ನೂ ಏನೇನೋ ಮಾವಿನ ರೂಪಾಂತರದ ಕಮ್ಮೂ ಅವತಾರಗಳು ಒಂದೇ ಎರಡೇ?

ಕಮ್ಮೂ, ಮನೆ ಮುಂದೆ ಬೋರ್ಡ್ ತೂಗುಹಾಕಿ, ಜಗುಲಿಯಲ್ಲಿ ಹಣ್ಣು ಜೋಡಿಸಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಾರಾಟಕ್ಕೆ

ಕೂತುಕೊಳ್ಳೋದೊಂದು ಬಾಕಿಯಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ಅವಳ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಳೆಯದ ಐಡಿಯಾಗಳೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದವರಿಗೆ ಮಾರುವುದು ಹೇಗೆಂಬ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಿಟ್ಟಿ ಎಷ್ಟೊಂತ ಕೊಡೋದು?

ಅವಳ ಕನಸಲ್ಲೂ ತೂಗಾಡೋ ಮಾವಿನ ಗೊಂಚಲುಗಳೇ ಬೆಚ್ಚಿ ಬೆಚ್ಚಿ ಎದ್ದು ಕೂತ್ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು! ದಿನವೆಲ್ಲ ಕಮ್ಮೂಗೆ ಅದೇ ಧ್ಯಾನ. ಮನೆಗೆ ಬಂದೋರಿಗೆಲ್ಲ ಕೊಟ್ಟು, ಪುಣ್ಯ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಾಯ್ತು. ಆ ಪೈಕಿ ಕೆಲಸದವಳು, ತರಕಾರಿಯವಳು, ದಿನಸಿ ಹುಡುಗ, ಪೋಸ್ಟ್‌ಮ್ಯಾನು, ಆನ್‌ಲೈನ್ ಡೆಲಿವರಿ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಹಣ್ಣು ಹೊರಿಸಿ ಕಳಿಸಿ ಏರುಸಿರುಬಿಟ್ಟಳು. ವೀಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಅವಳ ಮುಖದಲ್ಲಿ ವಿಜಯದ ನಗೆ ಅರಳಿತ್ತು. ಕಡೆಗೂ ಟೇಬಲ್ ಖಾಲಿಯಾಗಿತ್ತು!

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಂಗ್ ಬೆಲ್...!

'ಅರೇ ಹಣ್ಣೆಲ್ಲ ಖಾಲಿಯಾದಾಗಲೇ ಗೆಸ್ಸುಗಳು ಬರಬೇಕೇ?'-ಹುಬ್ಬು ಹೆಣೆದು ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದಳು.

ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ಊರಿನಿಂದ ಬಂದಿಳಿದ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ- 'ನಿನ್ನ ನೋಡಿ ತುಂಬಾ ದಿನಗಳಾಯ್ತು ಕಣೆ ಕಮ್ಮೂ... ಬರಿಗೈಯಲ್ಲಿ ಬರೋದು ಹೇಗೆ ಅಂತ' ಎನ್ನುತ್ತಾ ಘಮಘಮಿಸುವ ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣು ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತ್ತಿದ್ದ ದೊಡ್ಡ ಬ್ಯಾಗೊಂದನ್ನು ತೆಗೆದು ಅವಳ ಮುಂದೆ ಚಾಚಿದಾಗ ಕಮ್ಮೂಗೆ ಬವಳಿ ಬಂದಂತಾಯ್ತು!

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ: feedback@sudha.co.in